

دو چرخه به دید و بازدید می‌رفتم میزبان مقید می‌شد تا برای احوال پرسى در فضای باز جلوى منزل یا محل کار و یا در صحن حیاط بیايد. این سفر و بازدید البته مخاطراتى هم دارد. مسیرها گاهى دور است و در رسیدن به مقصد باید از بزرگراه‌هایی گذر کرد که عبور از این بزرگراه‌ها خیلی خطرناک است. البته در خیابان‌هایی که

حمیدرضا سهیلی با شعار «تئاتر را دوست نداریم» و «با هم مهربان باشیم» به دید و بازدید همکاران هنرمندش می‌رود تا شاید بتواند نظر جامعه و مسئولان را به هنر و هنرمندان تئاتر بیشتر جلب کند

مسیر دوچرخه مشخص شده و این مسیر با رنگ سبز تفکیک شده دوچرخه‌سواری بسیار راحت و بدون مخاطره است ولی در بزرگراه‌ها برای عبور از عرض گدگ‌راه با دوچرخه با مشکل روبه‌رو هستیم. اما خوشبختانه تا کنون خطری متوجه این تصمیم من نشده و امیدوارم در ادامه نیز با مخاطره‌ای روبه‌رو نشوم.

● کاری که از دل برآید لاجرم بر دل نشیند

کاری که این هنرمند و پژوهشگر تئاتر انجام می‌دهد نیز به دل بسیاری از دوستان و همکارانش نشسته است. ظاهراً بعد از انتشار تصاویر دید و بازدیدهای سهیلی در صفحه مجازی‌اش چند نفر از اهالی تئاتر تصمیم گرفتند او را همراهی کنند.

آن‌ها دوچرخه‌هایی برای خود مهیا کرده‌اند و احتمالاً از دیدارهای بعد به او خواهند پیوست. با وجود این همدلی و همراهی او تمایل دارد از این راه به مسئولان و هنرمندان تئاتر و دیگر اقشار جامعه گوشزد کند تا پیشکسوتان هنرمند را ارج نهند. سهیلی دراین‌باره می‌گوید: ابتدا هدفم از این کار بیشتر دید و بازدید و احوالپرسی از دوستان بود. ولی در صحبت‌هایمان با هنرمندانی که تا امروز به دیدنشان رفته‌ام به این نتیجه رسیدم که هنرمندان در این روزگار تعطیلی فعالیت‌های تئاتری با مشکلات عدیده‌ای روبه‌رو بوده‌اند و انتظار داشته‌اند مسئولان بیشتر به فکرشان باشند. آن‌ها توقع دارند مسئولان حداقل تماس تلفنی با آن‌ها داشته باشند و از آن‌ها احوالپرسی کنند.

این پیشکسوت تئاتر مشهد همچنین می‌گوید دوست دارد مسئولان به دوچرخه‌سواری هدفمندش واکنش نشان دهند و به نوعی در این حرکت او را همراهی کنند: توقع ندارم که مسئولان با دوچرخه به دیدار هنرمندان بیایند، ولی می‌توانند با پیام‌ها و هدایایی هنرمندان میزبان را دلخوش و دلگرم کنند.

● سخن میزبان‌ها

محمد علی لطفی‌مقدم، پدر تئاتر خراسان، در واکنش به اقدام دوستانه این هنرمند تئاتر به شهر آ را می‌گوید چند ماهی مجبور است به دلیل شرايطش در خانه بماند و قرنطینه را رعایت کند؛ دیدار چند دقیقه‌ای سهیلی از او باعث شده کسالت و خستگی از تنش برود و انرژی و انگیزه بگیرد. لطفی باور دارد جامعه

تئاتر برای حیات نیاز به همدلی دارد که حرکت سهیلی یکی از اقدامات انگیزه‌بخش است. رضا صابری، دیگر هنرمند تئاتری مشهد نیز که سهیلی به دیدار او رفته است در واکنش به این حرکت همکارش می‌گوید: نه تنها تئاتر در مشهد که هنر در کل جهان با این شرایط رو به رکود است و او تأکید می‌کند همدلی میان اهالی تئاتر باعث می‌شود به آینده امیدوار شوند.

خسر و نائی فرد هم دیگر پیشکسوت تئاتری است که سهیلی به دیدارش رفته. او می‌گوید حمیدرضا سهیلی نه‌تنها به پیشکسوت‌های خودش احترام می‌گذارد که با جوان ترها نیز معاشرت و تعامل خوبی دارد.

رضاخلاقى‌راد که آن‌نیز اهل مشهداست در این فیلم به ایفای نقش می‌پردازد. این فیلم که داستانش در دهه اول محرم و روز عاشورا می‌گذرد بنا به گفته حقیقی قرار بود در محرم‌امسال روی پرده برود و بعد از آن نیز به صورت آنلاین اکران شود. اما این اتفاق رخ نداد و هنوز نیز زمان اکران جدیدش مشخص نشده‌است. این تهیه‌کننده همچنین چندی پیش در گفت‌وگو با خبرگزاری مهر، از ساخت سریالی با موضوع شهدای غواص لشکر ۲۱۴ام رضا (ع) خراسان و نقش آن‌ها در عملیات‌های کربلای ۴ و ۵ با نام «ترنی به سوی روند» خبر داده‌بود. کارگردانی این اثر که در ۱۵ قسمت ساخته می‌شود بر عهده هادی حاجتمند، دیگر سینماگر مشهدی است. حاجتمند هم‌اکنون فیلم‌سینمایی «مدیترانه» با بازی مهرماه شریفی‌نیا و پوریا پورسرخ و آن‌نیز آماده اکران دارد. این فیلم محصول سال ۱۳۹۷ است.

● ارجمند و همکاری دوباره با دهفنگی

برزوا ارجمند این روزها در حال بازی در سریال «دادستان»، جدیدترین اثر مسعود دهنمکی است. این دو پیش از این نیز در دو فیلم‌سینمایی «معراج‌ها» و «زندانی‌ها» با یکدیگر همکاری کرده‌بودند. ارجمند به‌تازگی نیز بازی در فیلم «شبانه‌های ورونیکا» اثر مهدی صاحبی را به پایان رسانده‌است. فیلمی که روایتگر ماجراهای دختری خیرنگ در ایران، عراق و فرانسه‌است که قصد دارد تریبون مردم باشد.ارجمند فیلم کمدی «انفرادی» و اثر کوک و نوچوان «بازو» و آن‌نیز آماده نمایش دارد. «بازو» که تهیه‌کنندگی‌اش بر عهده غلام‌رضا موسوی، سینماگر مشهدی است، پیش از شیوع کرونا قرار بود در نوروز ۹۹ روی پرده سینماهای کشور برود. موسوی «قصیده گاو سفید» به کارگردانی بهتاش صناعی‌ها را که در جشنواره فیلم فجر سال گذشته رونمایی شدن‌نیز در صف اکران دارد.

● فعالیت‌هایی که تحت‌تأثیر کرونا قرار گرفت

بهروز شعبی کارگردان و بازیگر مشهدی در اواخر سال گذشته و پیش از شیوع کرونا در سریال «می‌جان» به کارگردانی مرجان اشرفی‌زاده جلوی دوربین رفته بود. این مجموعه برای پخش در ماه رمضان ۹۹ آماده می‌شد اما با شیوع کرونا تصویربرداری‌اش متوقف شد و به پخش نرسید. شعبی علاوه بر این سریال چهارمین ساخته سینمایی‌اش با نام «روز بلوا» را آماده اکران دارد. داریوش ارجمند یکی از بازیگران این فیلم‌سینمایی است.

از فعالیت‌های دیگر بازیگران مشهدی می‌توان به تولید فیلم‌سینمایی مهدی و کاوه صیاب‌زاده به نام «رمانتیسیم عباد و طوبا» اشاره کرد. مهدی صیاب‌زاده که تهیه‌کننده این اثر است چندی پیش در گفت‌وگو با باشگاه خبرنگاران، درباره آخرین وضعیت آماده‌سازی «رمانتیسیم عباد و طوبا»، توضیح داده‌بود: این فیلم در آخرین روزهای مراحل

سینمای مستقل و بازی با زمان

نگاهی به «منگی»، نخستین اثر سینمایی رسول کاهانی سینماگر مشهدی که در سینماهای کشور اکران می‌شود

محمد عنبرسوز

در سال‌هایی که اکران فیلم‌های عبدالرضا کاهانی، کارگردان برجسته خراسانی، با دست‌انداازها و حواشی مختلفی همراه شده، برداران او در عرصه هنرهای نمایشی قد می‌کشند و جای پای یک خانواده سینمایی هنرمند را مستحکم می‌کنند. پس از تلاش‌های ابوالفضل کاهانی در قامت نویسنده فیلم «زیر نظر» مجید صالحی و طراح سریال «رقص روی شیشه» به کارگردانی مهدی گلستانه، حالا رسول کاهانی هم که سابقه فعالیت در تئاتر را داشته، با نخستین فیلم سینمایی بلند خود به سینماهای گروه هنر و تجربه آمده و «منگی» را از نیمه شهریور به اکران عمومی درآورده است.

ظاهراً شیوه فیلم‌برداری سکاسن پلان یا همان فیلم‌برداری یک‌تکه و بدون تقطیع فیلم، در سینمای ایران به عنصر جدایی‌پذیر سینمای هنر و تجربه تبدیل شده و مخاطبان هم از تماشای فیلم‌هایی با این سبک استقبال می‌کنند. «منگی» هم با همین شیوه تولید شده و اثر آبرومندی است که پیش از هر چیز، شباهتش با دو فیلم تحسین شده شهرام مکرى، یعنی «ماهی و گریبه» و «هجوم» به چشم می‌آید. البته که سکاسن پلان بودن یا استفاده از برداشت‌های بلند در سینمای جهان الزماً از نیاطی با تجربی بودن فیلم‌ها ندارد و دو فیلم «مرد پرنده‌ای» اثر آلخاندرو اناریتو و «۱۹۱۷» ساخته تحسین شده سم مندس، دو فیلمی بودند که بدون بهره‌گیری از عناصر تجربی، در سال‌های اخیر درخشش چشمگیری در سینمای جهان داشتند. با این حال، «منگی» علاوه بر شیوه فیلم‌برداری متفاوتش، عناصر

یکی از مهم‌ترین نکته‌هایی که در هنگام تماشای فیلم «منگی» به چشم می‌آید، تولید ارزان و ساده آن است؛ خاصه‌ای که این روزها در کمتر فیلمی در سینمای ایران وجود دارد و عنصر قابل احترامی در سینمای امروز ایران به شمار می‌رود

تجربی دیگری هم دارد که آن را به اثری اعتناپذیر و درخور گروه هنر و تجربه تبدیل می‌کند.

یکی از مهم‌ترین نکاتی که در هنگام تماشای فیلم «منگی» به چشم می‌آید، تولید ارزان و ساده آن است؛ خاصه‌ای که این روزها در کمتر فیلمی در سینمای ایران وجود دارد و عنصر قابل احترامی در سینمای امروز ایران به شمار می‌رود. نگاهی به فهرست عوامل این فیلم، اعم از بازیگران و دیگر دست‌اندرکاران، نشان می‌دهد که «منگی» با کمترین بودجه ممکن و بهره‌گیری از هنرمندانی که بیش از هر چیز دغدغه کار کردن در عرصه سینما را داشته‌اند، مقتصدانه تولید شده و این برای سینمای ایران که میانه خوبی با ساخت آثار جمع‌وجور دانشگاهی ندارد، یک انتخاب امیدوارکننده است. به طور کلی، سینمای ایران تمایل دارد که یا برای تولید سنگین هزینه کند، یا مبلغی مشابه را به عنوان دستمزد، به پای ستاره‌های سینما بریزد و یا اگر قرار است فیلم کم‌هزینه و مقرون به‌صرفه‌ای تولید شود، در قالب کمدی‌های شانه‌تخم‌مرغی بدنه که بر الگوهای مبتذل استوارند، خودش را نشان دهد. در این میان، امسا، تولید اثر همدلانه و آبروساز «منگی» که روشن است امکان تهیه بسیاری از تجهیزات درجه یک و ضروری مدیوم سینما مثل دوربین، یا به خدمت گرفتن حتی یک بازیگر نام‌آشنا را نداشته، گام رو به جلو و سنت حسنه‌ای محسوب می‌شود که می‌توانیم به ادامه‌دار بودنش امیدوار باشیم؛ یا لاًخص که می‌دانیم این فیلم در کسادترین روزگار سال‌های اخیر سینما و در گروه مهجور هنر و تجربه به اکران درآمده، اما فروش چشمگیری را تجربه می‌کند و خبرها حاکی از آن است که چند بار به سانس فوق‌العاده هم رسیده است.

مهم‌ترین عنصر تجربی «منگی»، نه شیوه فیلم‌برداری سکاسن — پلان، بلکه مانور فیلم بر بازنمایی مفاهیم زمانی است. این مقوله عجیب و خیره‌کننده، حتی به شکست زمان و جابه‌جایی وقایع هم محدود نمی‌شود؛ بلکه تلاش خلاقانه فیلم برای دست یافتن به بازنمایی کش آمدن زمان، جذاب‌ترین ترفند اجرایی فیلم «منگی» است. بازگشت به موقعیت‌های مشابه از زاویه‌ای جدید نخستین ویژگی فرمی مهم فیلم است؛ به‌طوری‌که

هر بار با برگشتن به موقعیتی که قبلاً دیده‌ایم، جزئیاتی تازه از واقعه روایت شده و می‌شود. تا اینجاى کار، سینمای ایران قبلاً نمونه‌های مشابهی به خود دیده و رویکرد مذکور، اگر چه محترم است، چنان‌که به نظر می‌رسد، بدیع نیست. اما در سایه این عملکرد، شعیده آرام و پوشیده دیگری در سایه ظهور می‌کند که می‌تواند احترام مخاطبان و اهالی سینما را برانگیزد.

واقعیت آن است که اصلاً نمی‌دانیم رسول کاهانی چقدر از این شیوه آگاه بوده و مخاطبانش تا چه حد به این کار کرد احترام می‌گذارند؛ اما کش آمدن زمان که در چند برهه فیلم، بدون تلاش فیلم‌بردار و کارگردان برای خودنمایی، به چشم می‌آید، می‌تواند تجربی‌ترین عنصر «منگی» و مهم‌ترین خلاقیت سازنده آن باشد. حتی شاید مخاطبان و منتقدان بدبین‌تر، این بازنمایی جذاب فیلم را به پای ضعف کیفیت اجرایی آن بگذارند و البته کسی نمی‌تواند وجود برخی کاستی‌های اجرایی را منکر شود؛ اما دقت در یک موقعیت، با محوریت دیالوک «هرسی حمید»، کاملاً نشان می‌دهد که کارگردان تمعدا یک بازی زمانی نوآورانه را با مخاطبش آغاز کرده و اگر می‌توانست این عنصر تازه را در خدمت روایت درآورد، «منگی» به یکی از بهترین فیلم‌های تجربی تاریخ سینمای ایران تبدیل می‌شد، منتهی مشکل آن است که گویی کاهانی در مورد استفاده از این روش تردیدهایی داشته و جای خالی جاه‌طلبی کافی برای روانراند این برگ برنده در نخستین تجربه سینمایی او، فعلیت یافتن این ظرفیت را کمرنگ کرده است. با وجود نقاط مثبت پر تعداد و ساختار فرمی استوار فیلم، «منگی» از بی‌دقتی در اجرا رنج می‌برد و منطبق نبودن مک‌ها و نحوه ادای کلمات بازیگران در چند مورد کاملاً به چشم می‌آید. همچنین اجرای چندباره برخی موقعیت‌ها، با در یافت جدید مخاطب یا برعلا شدن زوایای پنهان یک موضوع همراه نیست، بلکه بیننده یک واقعه را فقط از دو یا چند زاویه جدید می‌بیند؛ بدون آنکه اختلاف تعریف کننده و نکته جدیدی در بازنمایی دوم وجود داشته باشد. از این منظر، می‌توان گفت که کاهانی

در فرم اجرایی فیلمش تا حدودی دچار ذوق‌زدگی بیش از حد شده و باز یاده‌روی در بازی‌های فرمی، تأکید فراوان بر فرم منحصربه‌فرد اثر و گیر انداختن مخاطب در هزارتوی تماشای وقایع مشابه، شور کار را درمی‌آورد. به لحاظ محتوایی، «منگی» یک گام جلوتر از بیشتر فیلم‌های تجربی متداول در سینمای ایران است؛ زیرا به قصه و روایت هم تعهد نشان می‌دهد و داستان پراقت و خیزی را، با پرداخت مناسب، پیش می‌برد. اگر ساختار فرمی متفاوت اثر را از آن حذف کنیم، باز هم پیرنگ فریه و دندان‌گیری که ارزش تبدیل شدن به یک فیلم را داشته باشد، باقی می‌ماند و این نشان دهنده تعهد فیلم‌ساز به قصه است که معمولاً در آثار تجربی یا بی‌اقتبایی روبرو می‌شود. انتخاب لوکیشن هم به روایت این قصه کمک شایانی کرده و خبری از محیط شبیه به هزارتو نیست. با این حال، جست‌وخیزهای دوربین در همین لوکیشن مناسب، گاهی اوقات مانند زمانی که ساختمان را دور می‌زند و از پشت پنجره به داخل اتاق سرک می‌کشد، قدری نمایشی و تصنعی ظاهر می‌شود. گرم و لباس دو شخصیت اصلی هم عنصر دیگری است که ظاهراً در راستای القای وصف منگی طراحی شده و تمعدا به دنبال نوعی از ریخت انداختن ظاهر شخصیت و یا زیبایی‌شناسی منفی ظاهر افراد بوده است که می‌توانست به شکلی ملایم‌تر ظاهر شود.

عنصر دیگری که با جافتادگی و بلوغ «منگی» کمک کرده، انتخاب بازیگران برآمده از تئاتر است؛ هنرپیشه‌هایی که با تسلط بر حالات چهره و نحوه بیان کلمات، کار را به خوبی درمی‌آورند. مهدی ضیاچمنی و بهزاد آقاجانی، هنرمندان تئاتر مشهد هستند که در این فیلم اجرای چشمگیری ارائه می‌دهند. ضیاچمنی در نقش حمید محور فیلم را نگه داشته و به‌خوبی شخصیت پیچیده و عمیق مرد متزلزل و به انتها رسیده قصه را به نمایش می‌گذارد. از بین چهار بازیگر دیگر این فیلم، فقط اجرای سرور پیروانی در نقش پریساست که در برش‌های پرالتهاب و حساس فیلم، قدری ناسازگار و مصنوعی به نظر می‌رسد؛ ولی بهزاد آقاجانی، داریوش رشادت و نسرین درخشان‌زاده، اجراهایی باکیفیت و تر و تمیز ارائه می‌دهند که توجه مخاطب را جلب می‌کند.

شهرام

روزنامه شهرامید ورزشکی

۳شنبه ۲۳مهر۱۳۹۹ ۱۵شماره ۳۳۳۵

۱۵

↓

فرهنگ و هنر

نشان درجه یک هنری در دستان جمشیدهاشم‌پور

سیدمحمد طباطبایی نماینده وزیر و دبیر شورای ارزشیابی هنرمندان، نویسندگان و شاعران کشور و نماینده وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با حضور در منزل جمشیدهاشم‌پور گواهی‌نامه درجه یک هنری این هنرمند پیشکسوت را اعطا کرد. به گزارش خبرگزاری مهر، طباطبایی هنگام اعطای گواهی‌نامه درجه یک هنری این هنرمند گفت: جمشیدهاشم‌پور را اگر چه خیلی‌ها در نگاه اول با فیلم‌هایی که او نقش قهرمان را در آن‌ها داشته به یاد می‌آورند اما اهالی و کارشناسان حوزه سینما تأیید می‌کنند که او در زانرهای گوناگون درخشیده است.

لیلا حاتمی و محمدرضا گلزار در یک فیلم

لیلا حاتمی و محمدرضا گلزار در فیلم سینمایی «چشم و ابرو» به کارگردانی حمید نعمت... هم‌بازی می‌شوند. به گزارش خبرگزاری مهر، نعمت... که سال گذشته فیلم «قاتل و وحشی» را کارگردانی کرده بود، این روزها مشغول پیش تولید فیلم سینمایی «چشم و ابرو» است که به‌تازگی برای آن در خواست پروانه ساخت داده است. او برای فیلم جدیدش لیلا حاتمی و محمدرضا گلزار را با یکدیگر هم‌بازی کرده است تا این دو اولین تجربه همکاری مشترکشان را پشت سر بگذارند. حاتمی بازیگر چند فیلم حمید نعمت... در سال‌های اخیر بوده و حضور در «چشم و ابرو» پس از فیلم‌های «بی‌پولی»، «رگ خواب» و «قاتل و وحشی» چهارمین حضور این بازیگر در فیلمی از نعمت... به شمار می‌رود. گلزار نیز پیش از این در فیلم سینمایی «بوتیک» با نعمت... همکاری کرده بود.

آغاز اکران آنلاین «روزهای نارنجی»

اکران آنلاین فیلم سینمایی «روزهای نارنجی» به کارگردانی آرش لاهوتی و تهیه‌کنندگی علیرضا قاسم‌خان آغاز شد. به گزارش فیلم‌نیوز، این فیلم از ۲۴ شهریور امسال در سینماهای سراسر کشور به نمایش درآمده و توانسته بود با جذب ۳۴۰۱ تماشاگر به فروش ۴۳ میلیون تومان دست پیدا کند. هدیه تهرانی، علی مصفا، مهران احمدی و ژبلا شاهی از جمله بازیگران «روزهای نارنجی» هستند.

«بنفشه آفریقای» در شبکه نمایش خانگی

فیلم سینمایی «بنفشه آفریقای» به کارگردانی مونا زندی حقیقی از امروز ۲۲ مهر در شبکه نمایش خانگی توزیع می‌شود. به گزارش سینماپرس، این فیلم که از ۱۱ شهرپور وارد چرخه اکران آنلاین شده بود، به فروش ۷۶۶ میلیون و ۹۲۰ هزار تومان دست پیدا کرد. در «بنفشه آفریقای» که برای اولین‌بار در سی و هفتمین دوره جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد بازیگرانی چون فاطمه معتمدآریا، رضا بابک، سعید آقاخانی و ندا جبرئیلی به ایفای نقش پرداخته‌اند.

علی‌شاه‌حاتمی «حرف آخر» را تهیه می‌کند

فیلم سینمایی «حرف آخر» به کارگردانی ابراهیم شفیعی و تهیه‌کنندگی علی‌شاه‌حاتمی، با دریافت پروانه ساخت خود به‌زودی وارد مرحله پیش‌تولید خواهد شد. به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، «حرف آخر» به‌نویسدگی ابراهیم شفیعی درآمی است اجتماعی که سوژه‌ای متفاوت دارد و برای نمایش در سی و نهمین جشنواره فیلم فجر ساخته خواهد شد. شفیعی پیش از این دستیار کارگردان‌های صاحب‌نامی همچون رسول صدرعاملی، جمال شوره‌چر و علی‌شاه‌حاتمی بوده است و چندین فیلم کوتاه ساخته و در بیش از ۴۰ جشنواره حضور داشته است.

«قهرمان» فرهادی جلوی دوربین رفت

فیلم‌برداری فیلم «قهرمان» به کارگردانی اصغر فرهادی در شیراز آغاز شد. به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، فرهادی قرار بود تابستان امسال فیلمش را جلوی دوربین برد اما شیوع کرونا فیلم‌برداری آن را به تعویق انداخت. امیر جدیدی و محسن تنابنده بازیگران اصلی «قهرمان» هستند و در کنار آن‌ها چند بازیگر بومی از شیراز برای حضور در فیلم فرهادی انتخاب شده‌اند که یکی از آن‌ها نقش محوری در داستان دارد. فیلم‌برداری «قهرمان» تا اواخر پاییز ادامه دار و پیش‌بینی می‌شود اولین نمایش آن در جشنواره کن ۲۰۲۱ باشد.

نمایش «بی‌سر» در برزیل

فیلم سینمایی «بی‌سر» به کارگردانی کاوه سجادی حسینی در بخش اصلی چهل و چهارمین دوره جشنواره موسترا سان پائولو به نمایش در می‌آید. به گزارش خبرگزاری صدا، این جشنواره که مهم‌ترین رویداد سینمایی آمریکای جنوبی است، از یک تا ۸ آبان در برزیل برگزار می‌شود. الهام کردا، رایتیموریان، انظم، سیاحی و مهدی کوکنی بازیگران اصلی «بی‌سر» هستند. فیلم‌نامه «بی‌سر» را پیام لاریان، صادق خوشحال و کاوه سجادی حسینی به‌طور مشترک بر اساس طرحی از کاوه سجادی حسینی به نگارش درآورده‌اند.